

«Вже осені кругом передчуття...»

Сосюра Володимир Миколайович

* * *

Вже осені кругом передчуття...
І павутиння срібно простяглося
між саду віт. Упавши в небуття,
пожовклий лист торкнув моє волосся,

немов шепнув: "Забудь, забудь про все,
як я забув про те, що ззем життям ми.
Мене холодний вітер понесе
і замете печальними снігами,

як і тебе — байдужий вихор літ,
і знать ніхто, і знать ніхто не буде,
що ти колись любив, співав цей світ
і що тебе за це любили люди".

Як тихо скрізь. Поволі гасне день.
Але, як те, що знову він приходить,
листочком пожовклим з дерева пісень
я не впаду у пам'яті народу.

1951

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/sosiura_volodymyr_mykolaiovych/vzhe_oseni_krughom_peredchuttia